

Мълчанне.

Тих. /Погледва извън прозореца/ Азъ ще ида долу да разбера, а вие пригледайте добръ какво има още да се върши. Кога се върна-искамъ всичко да бъде въ редъ. / излиза /.

III

I с. / Като сочи на една картина до вратата / Тази картина какво се е измѣстила! /настанява я/

II с. /Погледва надъ трона/ А кога сж поставили ликъта на Патриарха?... Гледай дѣла недѣля и да не забѣлжа!

I с. Ехе!...Още миналата недѣля! Пъкъ искаше Тихомира да замѣстятъ.

II с. Е, не съмъ билъ гукъ-затова! Инкъ отъ окоото ми нидо неможе избѣга.

I с. А кога се скараха царя и патриарха бѣше ли?

II с. Нали извън снехъ ликъта.

III с. За какво сж се скарали?

I с. То бѣше отдавна.

II с. Когато се дѣлиха царствата.

III с. Че какво има Патриарха съ царствата?

II с. Патриарха иска да не се дѣлятъ, да бѣдатъ едно; да живѣемъ братски; пъкъ царя казва: кой както ще-тъй да си живѣй.

I с. Ако не бѣха дошли Турцитѣ, Патриарха не би се одобрилъ. Толкозъ въ рѣме -не стиги въ палата! Якъ човѣкъ е той, брей!

II с. Сюнци, като че пакъ се посбутаха царя и патриарха, а?

I с. И менъ тъй ми се струва. Патриарха, като, че неискате да прадаме пратеници за миръ.

III с. Не е билъ да види бой: Инкъ би искалъ миръ. Царьтъ е правъ. Какво е хубаво да си живѣемъ въ миръ!

/ Камбанитѣ замлъкватъ /

II с. Свършено ли е всичко?... Ей камбанитѣ спрѣха. Трѣбва да дойдатъ вече. Да излизаме.

I с. Че чакаме Тихомира, . Той каза, че ще дойде.

II с. /прозява се/ Какъ ми се спли!

I с. Толкозъ ноци сж тия свѣти; то се знай / прозява се /

III с. Нодесъ тамъ мигвамъ на присѣмване и скачамъ. Викамъ си: оспахъ се! гледамъ-оце тъмно. Надничамъ-прозорцитѣ на царя оце свѣтятъ! Брей,